

An bước đến gần và ngồi xuống ghế đá bên cạnh Ngần. Tuy là phía sau nhà nhưng cảnh vật rất đẹp, bộ bàn ghế được kê cạnh gốc cây cổ thụ, xung quanh lối đi lại trồng nhiều hoa và cây cảnh, phía bờ tường là hệ thống đèn chiếu sáng, nếu không phải vì mất điện thì nơi này bây giờ sẽ rất đẹp. Nhưng không sao, mất điện càng tốt, nhờ ánh sáng của những vì sao trên trời cũng đủ cho đôi trai gái nhìn thấy nhau, mờ mờ ảo ảo đỡ bị người khác nhìn thấy.

Anh không ngủ được sao?

Ngần hỏi An.

Muốn gặp em quá, làm sao anh ngủ được!

An đáp lại lời Ngần, lời anh ta vừa dứt thì cánh tay đã bạo dạn khoác lên vai cô, cho Ngần dựa đầu vào vai mình tình tứ giống như là họ đã quen nhau từ lâu rồi vậy.

Nỡm ọ...

Ngần gục đầu vào vai An, song tay cô bấu nhẹ vào ngực anh 1 cái, nói câu nũng nịu:

Ai mà muốn gặp anh chứ?

Thế em không gặp anh thì đợi ở đây làm gì?

Chỉ là... em nóng quá không ngủ được nên mới ra đây hóng gió thôi...

Anh cũng thế. Cũng nóng... giống em.

Thế bao giờ thì sửa xong điện vậy anh?

Nếu nhanh thì ngày mai, lâu thì ngày kia. Anh nghĩ là sáng ngày kia sẽ xong sớm thôi...

Buồn nhỉ!

Nghe An nói sẽ xong sớm thì Ngần thấy tiếc nuối, cô ước điện sửa lâu hơn 1 chút. Căn nhà này lâu lắm mới có đàn ông lạ xuất hiện. Tâm trạng của chị em phụ nữ trong nhà ai cũng phấn khởi hẳn... đặc biệt là cô.

Sao lại buồn?

An hỏi lại.

Thì mình lại đi nơi khác chứ sao? Chẳng có người mà trò chuyện, chán chết đi được ấy...

Không nhớ xa anh à??

Ngần gật đầu.

Vậy anh xin ở lại đây được không?

Anh ở lại đây làm gì??

Thì sửa điện.

Anh cứ làm như điện ngày nào cũng hỏng ấy. Mà... ông chủ ngôi nhà này khó tính lắm, ngoài ông bảo vệ già ra thì chẳng cho ai là đàn ông vào làm việc cả... trừ phi những lúc cần thiết thế này thôi...

Vậy phụ nữ trong nhà này buồn thối ruột ra à???

Anh còn nói nữa... Buồn quá chừng luôn ấy.

Hôm nay có anh rồi.. không sợ buồn nữa!

An an ủi Ngần.

Nhưng được mỗi hôm nay... sau các anh lại đi rồi còn đâu...

Sao em không tìm nơi khác mà ở, ngoài kia thiếu gì công việc, ở đây vừa chán vừa buồn...

Em cũng định thế... Nhưng chưa phải bây giờ, em muốn có thêm tiền thì mới đi được.

An mới đến nên không biết rằng phụ nữ trong căn nhà này đa số đều bị bắt đến đây chứ không phải là tự nguyện. Bởi vậy khi nghe Ngân nói anh tưởng cô làm thêm ít bữa để có tiền nhiều mới đi... Còn mục đích của Ngân là muốn moi tiền của ông chủ, dùng cách nào thì cô cũng đã định sẵn rồi.

Thôi đừng nói chuyện đấy nữa... chán lắm, nói chuyện khác đi anh.

Nói chuyện gì bây giờ được?

Tùy anh..

An nhìn Ngân không nói, hôm nay cô vẫn mặc hớ hênh như mọi khi, chiếc áo cổ rộng khiến An nhìn từ trên xuống là thấy được hết hai bầu ngực của cô, và dường như cô không mặc áo lót thì phải, hai núm nhon nhon nhô ra khỏi áo nhìn là nhận ra ngay. Của lạ!!! Đúng vậy, phụ nữ thì ai cũng như nhau, nhưng nếu tiếp xúc với người lạ có lẽ cảm xúc nó sẽ khác hoàn toàn. Không đơn giản là Lạ, mà quan trọng hơn, An là đàn ông, bởi vậy khi đối diện với mấy trường hợp thế này anh nhất thời bị cuốn hút vào đó. Phải công nhận, Ngân là người khá dễ dãi, mới từ sáng đến tối liếc mắt nhau mà buổi tối đã chịu gặp riêng anh thế này.

Nhưng mà... với anh dễ dãi vậy càng tốt. Bởi anh cũng chỉ có ý định vui chơi qua đường... chứ không hoàn toàn xác định điều gì cả. Đối phương dễ dãi thì An càng dễ lợi dụng, thỏa mãn như cầu cho mình và đối phương, sau đường ai nấy đi.. hoàn toàn thoải mái. An khẽ đưa tay lên ôm bụng Ngân, cô ta để yên cho anh ôm. Thấy Ngân không phản kháng, ngón tay An cứ mon men dần từ bụng lên đến ngực. Hai ngón tay trở cứ mân mê hai núm ngực qua lớp áo mỏng, càng kích thích vào đó Ngân lại ưỡn cao lên làm hai bầu ngực như muốn dính lấy mặt anh vậy.

Như thế có nghĩa là... giao dịch thành công. Không mân mê bên ngoài nữa, An kéo trễ cổ áo Ngân xuống hai bên vai, bộ ngực phô bày ra 1 nửa phía trên, hai núm nhon nhon cũng bày ra bên ngoài... nhìn hấp dẫn khủng khiếp. Ngân khẽ umm 1 tiếng vì hành động của An, người cô bắt đầu giãy giụa. Bàn tay An tham lam, anh đưa cả hai bàn tay và bóp lấy bóp để hai bên, nhúm hai bầu ngực ép chặt lại với nhau, cảm giác giống như hai bình sữa ngọt vậy. An cúi xuống và mút ngực cô, lưỡi anh cứ đá không ngừng vào cái núm săn chắc kia, thỉnh thoảng lại mút chụt chụt chụt như em bé đang mút mẹ.

Ngân phê thật sự, cô ngồi yên cho An dày vò cơ thể mình. Hai chân cô gác lên đùi anh, trong chiếc quần đùi, chiếc gậy th*t của An cũng đang vươn cao hùng dũng, Ngân khẽ đẩy chân mình vào đó, An thích thú cũng rướn cao người lên để chân Ngân nghịch ngợm. Cảm giác ấy khiến anh rất thích.

Ngân không ngại nữa, cô đưa tay xuống và tóm lấy chiếc gậy từ bên ngoài quần, tuột lên tuột xuống nhẹ nhàng khiến An mê mẩn. An không chịu nổi, đưa tay xuống cầm lấy tay Ngân và nắm chặt.

Yên nào... em làm thế anh sướng lắm..

Có khi xuất vội ra ấy..

An thì thảo.

Đáng ghét. Ai cho xuất mà xuất?

Người ta đã được tí tị nào đâu..

Ngần tỏ vẻ dỗi xong cô cũng không dám cầm cái đó và tuột lên xuống nữa... có thể anh ấy bị n*ng thật.. hihi.

Vì ăn vụng nên An không [ở] quần áo Ngần ra, anh bế cô ngồi lên đùi mình, hai người mặt đối mặt, hai bầu ngực vẫn phô bày trước mặt anh, An khẽ nhích người lên và kéo chiếc quần đùi xuống, Ngần hiểu ý cũng đứng lên chút và tụt quần xuống. Ngần ngồi lại trên đùi An, tìm kiếm cái đó và cạ sát vào chỗ đó của mình.

Chỗ ấy đã ẩm ướt từ khi nào. Có lẽ là từ lúc An [óp] nắn ngực cô, Ngần khẽ dẫn người thấp xuống thì ngay lập tức chiếc gậy th* của An chui sâu vào bêm trong người cô. Dây thần kinh sung sướng của cả hai đều phát huy hết công suất, Ngần ngồi trên và làm chủ cuộc chơi, cô cứ nhún nhảy trên người An, ngực cứ ọp ọp đi ọp ọp lại vào mặt mũi anh mỗi khi cô nhún nhảy... làm An được đà tranh thủ vừa sướng lại vừa hít hà bầu ngực cô.

Cảm giác vụng trộm thật thích. Sau Ngần mệt, An cho cô đứng dậy, hai tay bám vào ghế đá, chống [ô] ra phía sau, An chọn bóng tối của cây cổ thụ, anh nấp trong đó, Ngần đứng ôm ghế đá anh đưa vào từ phía sau. Ngần phối hợp cong [ô] lên hết cỡ, chân dạn ra hai bên, An đứng vậy rất có đà nên cắm vào sâu hết cỡ. Cứ thế anh thúc vào thật nhiều, mỗi lần tiến vào sâu bên trong Ngần không nhin đc mà thở dốc đầy thỏa mãn. Mỗi khi anh dập vào sâu, hai chân anh va chạm vào cặp [ô] của cô. Da thịt chạm nhau phát ra tiếng kêu rất gợi tình. Nước nôi của Ngần theo đà chiếc gậy ra vào mà chảy ướt cả hai bên đùi, ẩm ẩm và trơn trơn...

Một anh chàng [â] đấng và một cô gái lẳng lơ đang đứng dưới gốc cây làm những hành động mây mưa thể xác vô cùng ướt át và gợi tình. Sau màn hoạt động vui chơi đó, Ngần Và An chia tay nhau, ai về trại người nấy và ngủ ngon lành đến sáng. Rất may là cả hai không bị ai phát hiện ra, vì căn nhà của Lâm khá rộng. Chiều dài từ phía trước nhà đến sau nhà rất lớn, bởi vậy họ có [ên] [ỉ] to cũng không ai biết. Hơn nữa cả đám thợ điện và chị em phụ nữ trong nhà đều lao động luôn chân luôn tay... nên nếu ban đêm không có âm thanh gì quá đáng làm phiền thì ai nấy đều ngủ như [h] không biết gì cả.

Bằng chứng là khi Ngần vào trại, ai cũng ngủ say, không 1 ai giật mình cả. Cả An cũng thế, cả hai thở phào vì màn ăn vụng thành công, đúng là có tí hơi đàn ông vào để chịu thật, dù đã xong rồi nhưng Ngần vẫn thấy luyến tiếc. Đúng là cánh đồng khô hạn, một cơn mưa bất chợt không đủ làm bớt đi sự háo nước lâu ngày của nó.

Ngày hôm sau, công việc của thợ điện vẫn không thay đổi, phụ nữ trong nhà thì làm việc như mọi khi, và buổi tối đến... chuyện cũ như đêm hôm trước lại diễn ra. Như đã hẹn, đợi khi mọi người ngủ hết, An và Ngần lại kéo nhau ra ghế đá sau nhà ngồi. Tỉ tê mọi thứ chuyện vì ngày mai chia xa, cuộc gặp gỡ chớp nhoáng rồi đường ai nấy đi... Và họ lại cuốn lấy nhau như

những kẻ thèm khát đến điên cuồng, đêm ấy họ không còn dè dặt nữa mà bung lụa thật sự. Tất cả điểm kích thích trên cơ thể của cả hai đều được mân mê triệt để. Môi lưỡi họ kích thích những điểm nhạy cảm cho nhau, khi thì Ngần ngồi trên ghế, An đứng và chĩa cái gậy vào mặt cô... Ngần ngậm lấy và... khi thì Ngần ngồi trên ghế đá, dặng chân ra, An quỳ dưới bãi cỏ, cúi xuống và hôn lên chỗ đó của cô. Cả hai kích thích cho nhau đến mê toi, Ngần tranh thủ tận hưởng vì không biết bao lâu nữa cô mới được gần gũi và tiếp xúc với đàn ông thế này.

Đến giây phút này cô mới hiểu được rằng, sống quan trọng thật, nhưng nếu cuộc sống mà không có những phút giây như thế này chẳng phải quá tẻ nhạt sao? Ông trời sinh ra đàn ông thì phải sinh ra đàn bà, tại sao đàn bà như cô lại không được hưởng quyền lợi đáng có như vậy mỗi ngày chứ? Ăn ngon quen mồm. Những tháng ngày sau cô biết phải làm sao đây???